

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DELS DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 2000-1996

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 10

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria del Pilar Ferrer i Bascuñana.**

Sessió celebrada dia 25 de novembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 4623/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la condonació del deute extern dels països del Sud i la seva transformació en cooperació. 86
- 2) RGE núm. 4650/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda d'urgència a les zones devastades per l'huracà Mitch. (Retirada) 86
- II.- Declaració institucional de la proclamació del 50 aniversari dels Drets Humans, per tal de proclamar-la a la sessió plenària del dia 1 de desembre. 89
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. En primer lloc demanaria si hi ha substitucions. Sí, Sr. Diputat?

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Gràcies, Sra. President. Bartomeu Blanquer substitueix Manuel Jaén.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Antoni Sansó substitueix Ramon Orfila.

(Rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Li record, Sr. Diputat, que el Sr. Orfila ja no és diputat d'aquesta cambra.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Perdoni, Joan Bosco Gomila.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Després d'aquest lapsus, Sr. Lletrat prengui nota que el Sr. Gomila és el titular d'aquesta comissió.

L'ordre del dia de la sessió d'avui és el següent: la proposició no de llei número 4623/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la condonació del deute extern dels països del Sud i la seva transformació en cooperació.

I.2) Proposició no de llei RGE núm. 4650/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda d'urgència a les zones devastades per l'huracà Mitch.

El segon punt és la proposició no de llei número 4650/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'ajuda d'urgència a les zones devastades per l'huracà Mitch. Aquesta proposició no de llei s'ha retirat mitjançant l'escrit número de Registre 5006/98 del mateix grup socialista.

I la tercera és la declaració institucional de la proclamació del 50 aniversari dels Drets Humans, per tal de proclamar-la a la sessió plenària de dia 1 de desembre.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 4623/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la condonació del deute extern dels països del Sud i la seva transformació en cooperació.

Tot seguit passam a debatre la primera proposició no de llei, número 4623/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la condonació del deute extern dels països del Sud i la seva transformació en cooperació. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el diputat Sr. Balanzat, el seu autor.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bona tarda. Aquesta iniciativa es va fer, encara que segurament molts de vostès pensaran, i no sense raó, que aquesta iniciativa es va fer arrel de la desgràcia de l'huracà Mitch a Centre-Amèrica, però no va ser exactament així, encara que es va registrar justament quan passava aquesta desgràcia, com dic, a Centre-Amèrica. Aquesta iniciativa neix d'una campanya que han impulsat a l'Estat espanyol, l'encapçalen algunes ONG com Càritas, com Mans Unides, com Justícia i Pau, i té el suport de 120 ONG més d'àmbit estatal, i el que pretén és dirigir-se a l'Estat espanyol, al Govern espanyol, per tal que condoni, per tal que perdoni el deute que tenen contret amb el nostre país els països menys desenvolupats, els països del Sud.

Com tots vostès saben, perquè en aquestes darreres setmanes se n'ha parlat bastant, el deute extern és un dels grans problemes que en aquests moments fa que els països del Sud no puguin sortir de l'abisme en què es trobem, l'abisme de pobresa, de subdesenvolupament. Cada vegada el deute es fa més gran; en aquests moments hi ha molts de milers de bilions de pessetes de deute i cada vegada més, i el problema és que aquests països del Sud no poden dedicar bona part dels seus recursos econòmics a programes socials, a programes de sanitat, d'educació, ja que han de destinar aquests recursos a anar pagant, com a mínim, els interessos del que deuen, i això fa que, com dic, mai no puguin -fins ara- sortir del pou en què es troben.

Per tant, hi ha aquesta campanya coordinada entre totes aquestes 120 ONG que el que pretén és donar un toc d'atenció sobre aquest problema. De fet, el lema d'aquesta campanya és "Deute extern, deute etern?", i jo voldria posar-los alguns exemples o algunes xifres ràpidament de quina és la situació actual. Per exemple, a Moçambic els interessos del deute el 1996 varen sumar dues vegades el pressupost que aquest país dedica a salut i a educació, per exemple; o Zàmbia, que gasta quatre vegades més en el pagament del deute extern que en sanitat, per exemple. Per tant, com veim, el deute extern, el pagament dels interessos i del capital és un llast molt important que fa que no puguin anar endavant aquests països.

Bé, tal vegada no sé si és el moment ara, per no allargar-me, d'explicar una mica quin és l'origen d'aquest deute extern, però en bona part jo crec que els països del Nord, directament o indirecta, han provocat aquesta situació, i el que no podem fer ara és deixar els països subdesenvolupats a la seva sort i que s'espavilin ells i que facin el que vulguin, no?

Per tant, ha començat, arrel d'aquesta campanya i arrel del que ha passat a Centre-Amèrica, ja ha començat a haver-hi alguns països que, totalment o parcialment, han començat ja a condonar part del deute extern que tenien, en aquests cas amb alguns països de Centre-Amèrica. Com dic, alguns ho han fet totalment i alguns, com Espanya, parcialment, però aquesta iniciativa va més enllà, no parla -com hauran pogut veure- de Centre-Amèrica, específicament, sinó que parla en general, i específicament parla del fet que el Govern espanyol, que és el que té bàsicament la responsabilitat, ha d'agafar les regnes d'això i, no només a Centre-Amèrica, sinó a tots els països deutors que té, els ha de condonar aquest deute extern, perquè aquest deute que deixarien de pagar, si això va endavant, que deixarien de pagar els països, es puguin destinar aquests recursos a cooperació, a allò que falta en aquests països, és a dir, sanitat, educació, etc., etc.

Per tant, com dic, Els Verds l'únic que hem fet -no hem estat gaire originals- simplement l'únic que hem fet ha estat recollir pràcticament en la seva literalitat el que demanen aquestes 120 ONG i ho hem plasmat en forma d'acord. Per tant, els tres punts que veuen a la part de l'acord són els tres punts literals que demanen aquestes 120 ONG i, per tant, el que es demana des de Els Verds a tota la Cambra és que tots els grups se sumin a dirigir-nos al Govern espanyol, en primer lloc -i recordaré ràpidament quins són aquests tres punts- condonar el deute públic espanyol vinculant-lo a inversions per al desenvolupament, és a dir, fent que els governs dels respectius països es comprometin a invertir aquests diners que ara destinen a pagar interessos o a pagar aquest deute, que els inverteixin en salut, en educació, en medi ambient.

El segon punt és demanar al Govern espanyol que en els fòrums multilaterals, és a dir, en tot allò que té relació amb altres països occidentals, faci pressió també, com ja em consta que fa per exemple a través, si no ho record malament, del comissari Marín, per exemple, que a la Unió Europea està pressionant per tal que es prengui una decisió col·legiada de tots els països europeus en aquest sentit. Bé, si no ho record malament el Sr. Marín crec que feia referència més aviat a Centre-Amèrica, però crec que es podria estendre; per tant, és important, en aquest segon punt, que Espanya intenti no només ell mateix prendre aquesta decisió, sinó animar els altres països occidentals a condonar també el deute.

I en tercer lloc, garantir la transparència de la presa de decisions vinculades a tot el referent a deute, informació i difusió de dades.

Com dic, no és més que recollir una iniciativa d'ONG que hem volgut traslladar a aquesta cambra i que esper que compti amb el suport unànim de tots els grups. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per fixar posicions té la paraula, en primer lloc, el diputat... No vol fer ús de la paraula Esquerra Unida? Sr. Portella, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres estem totalment d'acord amb l'exposició que ha fet el portaveu del Grup Mixt. Per tant, no tenim res a afegir. Donarem suport a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Seguidament fixarà posició, pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM la diputada Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sra. Presidenta. També per dir que donarem suport als tres punts de la proposta que ha defensat el Sr. Balanzat i dir-li que no es tracta de ser originals, Sr. Balanzat, sinó d'assumir responsabilitats i compromisos per anar reduint, si podem, en la mesura que puguem, les causes que accentuen aquestes diferències.

Vull dir també que la solidaritat ben entesa comença per l'ajut econòmic. Recordaré un poquet, també, que les actuacions a nivell de cooperació cap als països del Sud es va iniciar d'una manera (...) el 89 a causa d'una campanya de Justícia i Pau que va iniciar a tot l'Estat espanyol, la campanya coneguda per 0'7% del PIB, d'impost de la vergonya. Es va tractar de sensibilitzar tota l'opinió pública respecte a la recomanació de les Nacions Unides en aquest sentit, de donar el 0'7%, per tant, de totes les administracions i institucions cap a projectes de cooperació.

Per tant, només vull dir-li que no poden defensar, per tant, en aquest sentit, els Drets Humans, el dret a la igualtat d'homes i dones, exigir aportacions del 0'7% del pressupost a les administracions i institucions, accions d'ajut al desenvolupament i després, d'una manera paral·lela, com es va fent diàriament als estats desenvolupats, ofegar més encara econòmicament amb el deute extern aquests països del Sud, és a dir, amb la mà petita dones i amb la mà grossa pares.

Només diré, per acabar, que donarem suport, per tant, en aquest sentit, als tres punts de la proposta del partit que l'ha proposada, el Grup Parlamentari Mixt. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament aquesta campanya de condonació del deute extern va néixer abans de la desgràcia que han patit aquests països de Centre-Amèrica i és un poc la continuació de la campanya que varen començar moltes ONG amb molts bons resultats a favor de l'entrega del 0'7%. Es tracta, ni més ni manco, que d'intentar alliberar els recursos en aquests països retardats en sanitat, en educació, en alimentació.

Els organismes internacionals financers han començat a posicionar-se sobre aquest tema, i el que és interessant -jo crec- de tot aquest procés és que no han dit que no radicalment, sinó que, per exemple, el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial, el Banc Europeu o Interamericà de Desenvolupament, han començat a plantejar-se la possibilitat de condonar deute, sempre marcant unes condicions, que jo crec que convé ressaltar aquí i que crec que són interessants, és a dir, se solen imposar a aquests països uns plans de reconstrucció, uns plans econòmics d'ajust per evitar, precisament, que no tornin caure en la situació en què estan, que aquests doblers que alliberen no els tornin dedicar a compra d'armament, sinó que els dediquin al que s'estava parlant aquí, a infraestructures sanitàries, a infraestructures d'educació, a despesa bàsicament social.

Aposta crec que és interessant, això. Això té un perill, i vagi per endavant que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a aquesta proposició no de llei i, a més, donam l'enhorabona al diputat per haver-la presentada perquè, a més, teníem intenció de presentar-la nosaltres també, però té un perill, i és que condonar el deute extern pot suposar que després els països que han condonat tinguin reticències per tornar a donar crèdits. Jo llegia ahir un correu electrònic que em varen enviar de Nicaragua, i el secretari de Desenvolupament del Govern nicaragüenc escrivia que necessitaven dues coses: "necessitam que se'ns condoni el deute extern i necessitam que ens donin més préstecs", més préstecs a interessos baixos, i plantejava curiosament això, que allò que els preocupa del fet que els perdonin el deute és que després això no sigui suficient. L'ajuda internacional en aquests països ara és una cosa absolutament espectacular, però d'aquí a vuit mesos els problemes encara seran molt grans i hauran desaparegut de l'opinió pública. Aposta dic que està molt bé presentar aquesta iniciativa, però hem de ser conscients i hem d'estar vigilants que, en el moment en què es pugui produir aquest fet que no se'ls doni nova ajuda financera, idò estar vigilants.

I res més, tornar a reiterar que donarem suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular també donarà suport a aquesta proposta. De fet, també el Grup Popular ja havia presentat a una altra institució una proposta semblant a aquesta.

En qualsevol cas m'agradaria fer només una sèrie de puntualitzacions a aquest tema: ens sembla molt bé condonar el deute públic espanyol i que després aquestes ajudes es destinin també, com diu la proposició, als països menys desenvolupats a aquestes matèries que els poden ser més necessàries, com salut, educació i medi ambient.

En qualsevol cas jo crec que aquesta reticència per ventura que esmentava el diputat del Partit Socialista, no sé si encara per ventura és un poc precipitada; jo crec que els països, i en aquest cas ens hem de congratular que Espanya ha estat un dels països que més ha dedicat, no només començarà o ja té previst condonar almanco part del deute fins a l'any 2001 sinó que, a més, també dedica tota una sèrie d'ajudes referents -naturalment sé que la proposta anava en un sentit més ampli- al tema de l'huracà Mitch. De fet, el Consell de Govern de dia 13 de novembre va aprovat tot un pla d'actuació urgent per donar suport a aquests països, concretament va donar suport a una ajuda d'uns 27.000 milions de pessetes i 17.000 milions, precisament per tal que es poguessin destinar a finançar projectes d'infraestructura, electrificació, sanejament i potabilització d'aigua, amb unes condicions per tal que aquests països puguin tornar a refer la situació. Per tant, crec que aquestes ajudes estan arribant, no només d'intentar condonar el deute sinó també del que és el suport respecte a aquestes ajudes.

També sembla ser que el Consell de Ministres també va aprovar que, per part de les unitats militars, es fessin tota una sèrie de mesures cap a ajuda humanitària, a contribuir a la reconstrucció d'aquests països.

Per tant, crec que, més que lamentar-nos o veure possibles dificultats que pugui haver-hi més endavant, jo crec que, sobretot a Espanya, ens hem de congratular de com d'humanitàries i de solidàries han estat tant el que són les institucions com és la població civil respecte a aquest tema.

Quant a segon punt em sembla molt encertat que s'insti el Govern espanyol a adoptar un paper actiu en els fons multilaterals, és a dir, que es demani que també aquestes actuacions es duguin a terme en els fòrums internacionals, perquè pel que tenc entès quant al deute d'aquests països, resulta que un 15% d'aquest deute està en mans privades, i l'altre 85% pertany a altres organismes, com el Fons Monetari Internacional, el Banc Interamericà de Desenvolupament o el Banc Mundial, i la resta, també, als països de l'OCDE. Per tant, poc es podria fer si només si Espanya ho fes, o altres països, com també ho han fet ja, em sembla, França, crec que també Cuba, Portugal, Grècia..., alguns ho han fet de forma aïllada. Crec que és important que Espanya insti també els altres països i les altres institucions perquè aquesta condonació del deute no sigui d'una manera unilateral, sinó que sigui d'una manera bilateral.

I quant al tercer punt, li donarem també suport però, clar, ja pressuposa que no hi ha transparència, la qual cosa nosaltres no acceptam. (...) garantir que nosaltres no donam per fet, si bé instam que pugui haver-hi transparència en la presa de decisions i vinculades amb el deute i amb la informació i la difusió de dades, li votarem a favor, però no acceptam la premissa que no es faci. Jo crec que en aquests temes hi ha total transparència, fa poc temps s'ha aprovat una llei de cooperació, hi ha uns organismes dels consells i d'administracions que intervenen i nosaltres creim que la transparència en aquestes decisions referides al que és l'ajuda, tant del Ministeri d'Assumptes Exteriors com d'altres ministeris com el d'Economia i Hisenda o de tot el que es pugui fer en temes de sanitat, nosaltres consideram que la transparència existeix. En qualsevol cas, no hi ha cap problema en què, en allò concret que es refereix a aquest deute extern, aquestes actuacions es facin amb totes les garanties, amb tota la transparència.

I esperem que aquesta desgràcia que han patit aquests països, m'agradaria fer..., sé que la proposta també ha estat en general, però ara ens referim molt al Mitch, però jo, pel que he pogut també sentir d'altres entitats o d'altres ONG, no hem d'oblidar l'huracà Georges, que també ha fet bastant de mal i ara sembla que, per l'imminent que ha estat el Mitch tothom ens centram bastant en el Mitch, però el Georges crec que també va fer bastant de mal, i el Niño també va fer bastant de mal, i crec que des d'aquí hem de llençar una idea de solidaritat cap a, per desgràcia, tots aquests països que ja per desgràcia estan malament i que per aquestes catàstrofes naturals encara veuen empitjorada la seva situació. Però també he de dir que creim que tant la societat balear com l'espanyola ha estat solidària i que pugui continuar essent així. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús del torn de rèplica, Sr. Diputat? Té la paraula el diputat Sr. Balanzat del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Simplement per agrair el suport unànim de tots els grups a aquesta iniciativa i per dir a la Sra. Ferrando que jo crec que el tercer punt, que ha comentat, jo crec que el punt diu: "garantir la transparència", no crec que es pugui deduir d'aquest punt, no pressuposa que hi hagi una desconfiança, sinó simplement que es garanteixi, jo crec que són 120 ONG que demanen això i crec que no hi ha massa problema.

Simplement, per últim, voldria demanar a la presidència de la Comissió que, si és possible, es faci arribar a les tres ONG que encapçalen aquesta iniciativa, que són Càritas, Mans Unides i Justícia i Pau, l'acord d'aquesta comissió, l'acord unànim fer-lo arribar a aquestes tres ONG que, una mica, són les que lideren aquesta iniciativa. Res més i moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Lletrat, li prec que prengui nota perquè es pugui fer arribar l'acord.

En aquest cas entenc que s'accepta per unanimitat, escoltats tots els portaveus, no és així? Idè queda acceptada per unanimitat aquesta proposició no de llei.

II.- Declaració institucional de la proclamació del 50 aniversari dels Drets Humans, per tal de proclamar-la a la sessió plenària del dia 1 de desembre.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que és la proposta de declaració institucional de la proclamació del 50 aniversari dels Drets Humans, per tal de proclamar-la a la sessió plenària de dia 1 de desembre. El Lletrat-Oficial Major donarà lectura d'un compendi elaborat a partir del document de la plataforma de tots... -compendi...elaborat a partir del document de la plataforma "Tots els drets humans per a tothom", del qual els membres de la Comissió en tenen còpia i que és del tenor següent: Sr. Lletrat, si vol donar lectura al document...

EL SR. LLETRAT:

"Proposta de declaració institucions amb motiu del 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans:

El Parlament de les Illes Balears, atesa la propera celebració, dia 10 de desembre, del cinquantenari de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides dia 10 de desembre del 1948, i assumint solemnement el que s'hi estableix en l'article 2, que tota persona té tots els drets i llibertats proclamats en la declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, idioma, religió, opinió pública o de qualsevol altra índole, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o qualsevol altra condició, es compromet:

A fer tot quan sigui possible, en el marc de les seves funcions i competències, per tal de garantir que el respecte dels drets proclamats dins la Declaració Universal de Drets Humans esdevengui una realitat arreu del món.

A divulgar i afavorir el reconeixement dels drets continguts en la Declaració dels Drets Humans en les actuacions que li són pròpies.

A denunciar, en la mesura de les seves possibilitats, les violacions dels Drets Humans i a exigir de les institucions l'acompliment real de la seva funció de respectar i fer respectar aquests drets, tal com ja està fent quan s'adreça a les autoritats responsables en assabentar-se d'una condemna a mort.

A donar suport a la creació d'un tribunal penal internacional amb la voluntat expressa que aquest sigui constituït de manera immediata i hi romanguí mentre la seva existència sigui necessària.

A la seu del Parlament, a 25 de novembre del 98."

LA SRA. PRESIDENTA:

Estan d'acord tots els senyors i les senyores diputades?

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Sí, Sra. Presidenta. Només..., bé, estàvem comentant amb el Sr. Soler que, en tot cas, el darrer paràgraf ens ha estranyat un poc quant al Tribunal Penal Internacional perquè diu: "amb la voluntat expressa que aquest sigui constituït de manera immediata i hi romanguí mentre la seva existència sigui necessària". Si no anam equivocats, aquest tribunal està constituït, precisament, per ser amb caràcter permanent, no un tribunal penal internacional *ad hoc*, com se n'han creat, per exemple, per als casos de Bòsnia o Rwanda, sinó que aquest té la idea que sigui permanent. Per tant, "romanguí mentre la seva existència sigui necessària", tant de bo la seva existència no fos necessària fins i tot ara, però per desgràcia, mentre la Humanitat continui patint vulneracions dels Drets Humans, aquest és un que serà permanent; per tant, existència sempre.

Per tant per ventura demanàvem si el darrer paràgraf podria acabar on diu "sigui constituït de manera immediata", si els sembla bé als altres portaveus perquè, clar, aquest és un tribunal penal permanent.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla, als senyors i senyores diputats, volen que suspenguem la sessió per un temps de dos minuts?

Estan tots d'acord? En aquest cas, el quart punt acabaria dient: "Donam suport a la creació d'un tribunal penal internacional amb la voluntat expressa que aquest sigui constituït de manera immediata". Acabariem aquí? Estan d'acord totes les senyores i senyors...

EL SR. LLETRAT:

Ja està constituït, però, aquest tribunal?

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Està constituït però està en procés de ratificació. Necessita encara que hi hagi països i estats que el vagin ratificant i s'aprovi l'estatut. La idea és que, clar, "i hi romanguí mentre la seva existència sigui necessària", clar, si arribàssim a un món ideal on no hi hagués vulneracions dels Drets Humans podríem dir un moment "vivim *en un mundo ideal*" i acabam i no necessitam tribunal, però aquest precisament, no és un tribunal *ad hoc* per a una causa concreta, com n'han existit, és un tribunal permanent. Per tant, sempre ha d'existir, sempre, per desgràcia, la seva permanència haurà de ser necessària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Lletrat.

EL SR. LLETRAT:

Jo l'únic que els vull fer referència és al fet que a la plataforma "Tots els Drets Humans per a tothom", els compromisos que ells demanen que s'agafin és a donar suport a la declaració del Tribunal Penal Internacional, el que el mes de febrer del 96 recordava la necessitat de crear una cort penal internacional, i que qualificava com a una necessitat a una veritable assignatura pendent de la Llei (...), exigint que el dit tribunal penal internacional sigui constituït de forma immediata. Vol dir que en aquest cas és exclusivament fer referència a aquest... És a dir, transformar aquesta referència al Tribunal Internacional de Iugoslàvia, traslladar-la...

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

No, jo crec que bastaria que el darrer paràgraf acabàs a "sigui constituït de manera immediata". Punt.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Diputat. Per què em demana la paraula?

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només per un aclariment. Segons les meves notícies està creat però no constituït. Per tant, quedaria clar en aquest sentit.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

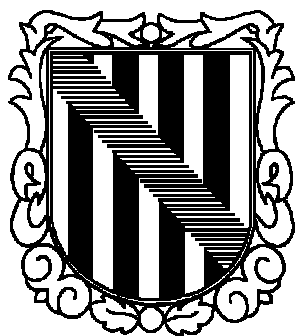
Sí, però també es necessita la ratificació d'una sèrie d'estats, si no no es constituirà, però la seva permanència -valgui la redundància- és permanent, no fins que romangui necessari. No s'ha creat per a una situació en concret, és un tribunal que ja era necessari perquè venia a la Declaració Universal de Drets Humans, era la necessitat de crear un tribunal penal internacional permanent, no *ad hoc* per causes que existeixin. Per tant, jo crec que acabant "de manera immediata"...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió per un temps de dos minuts perquè els portaveus puguin arribar a un acord definitiu.

"...de manera immediata". També s'aprova per assentiment perquè es pugui donar lectura solemne dia 1 d'octubre en el pròxim plenari? Dia 1 de desembre, perdó.

D'acord. Idò no havent-hi més assumptes a tractar, donam les gràcies a les senyores i als senyors diputats. S'aixeca la sessió.

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA